

EDITORIAL

Dolça espera

El món casteller estarà avui amatent a la decisió que prengui el Comitè Inter-governamental per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural i Immaterial de la Humanitat que se celebra des d'ahir a la ciutat africana de Nairobi, la capital de Kenya. S'han presentat unes 47 candidatures d'arreu del món i entre aquestes la dels castells que ha de defensar una delegació catalana encapçalada pel president del Parlament de Catalunya, Ernest Benach, i el conseller de Cultura, Joan

Manuel Tresserras. La pinya, la mostra de l'esforç humà, la cooperació i el treball en grup, l'assumpció del risc conjunt i l'espectacularitat són algunes de les qualitats que reuneixen els castells. Aconseguir aquest títol projectarà arreu del món encara més aquesta mostra de la tradició catalana que ja és prou coneguda. Sigui quina sigui la decisió, els castells ja tenen el seu espai al món. Participar-hi com una candidatura ja és una gran fita. Que hi hagi sort.

TRIBUNA

L'increïble tripartit

El govern Montilla-Carod-Saura, al capdavant de Catalunya els darrers anys, i que ara sembla que és rebutjat pels seus propis responsables, és un exemple del que suposa intentar gestionar un país des de la falta d'entesa ideològica, la fòbia partidista entre els propis aliats, i sobretot, la incoherència en temes fonamentals que no és possible que siguin negociats conjuntament, ni formant part del propi govern.

La increïble situació en els darrers exercicis polítics, on la discrepància era el denominador comú, on els alts càrrecs contradueixen, sense cap rubor, el propi president, on no era factible mantenir tasques legislatives plegades en temes fonamentals de país com l'educació, per no esmentar la disbaixa que suposava «tres governs» i no un de cohesionat en la tasca del dia a dia, fan de la història de poder, en aquesta darrera etapa de la Generalitat, que ens

Lluís Badia
Advocat

trobem davant d'un model que, segons les dades demoscòpiques aparegudes, és inacceptable per una majoria acaparadora de ciutadans, fins i tot entre els propis votants de les opcions tripartites.

Posats en campanya electoral, s'evidencia un exercici, per part

dels líders avui encara al govern, com és el plantejament que cap d'ells és responsable de la desfeita produïda, inclús publicitant, ara, uns programes electorals que reneguen del propi executiu, viu encara només fa pocs dies. On són ara les «fotos», compartint i publicitant una suposada «tasca de desgovern», que ens ha portat a una situació de descrèdit arreu de l'Estat i a nivells internacionals, insospitats només fa uns anys; per no dir el propi desànim d'una nació abocada a una frustració de gran magnitud de la qual serà complicat sortir-ne.

Segurament, la situació electoral portarà a Catalunya destacats líders socialistes de l'Estat, més preocupats pel que pot passar amb els seus interessos a curt termini que per buscar noves propostes que ens afectin aquí, seria bo preguntar-los per «l'increïble tripartit», al qual han donat suport tàcit, per conèixer la seva «alegria» anunciada després d'in-

teressades i estratègiques declaracions del cap de govern caducat de no repetir nous invents; especialment didàctic seria conèixer els seus anhels de futur respecte a la convivència dels interessos del país, després de la sentència estatutària, que van deixar determinades promeses al bagul de

«Segurament, la situació electoral portarà a Catalunya destacats líders socialistes de l'Estat»

l'oblit; segurament tot quedarà reduït a un atac a l'adversari des de la darrera ocurrència o acudit de torn, això sí, amb gran aparell mediàtic.

L'estratègia de la confusió on ja ningú és responsable de res, ni tan sols del que ha estat la pròpia tasca de govern, no pot amagar una etapa «increïble» de la qual els propers mesos en veurem l'he-

rència nefasta pel nostre propi futur.

Segurament serà difícil una nova entesa, però no descartable, ja que no podem oblidar que, per molts, fins avui al govern, tenen poques alternatives a part de les que ha comportat un invent tan negatiu com impensable.

«Especialment didàctic seria conèixer els seus anhels de futur respecte a la convivència dels interessos del país»

La situació «increïble», amb taxes d'atur inimaginables, amb un endeutament de la Generalitat estratosfèric, amb organismes i empleats públics sense cap competència real, o fins i tot amb ingents «estudis» que no serveixen per res però que s'han pagat amb els diners de tots, son un model caducat que mai no hauria de ser «increïble».

Festa de tardor a la Mowgli

El dissabte 6 de novembre, l'Escola Mowgli va celebrar la Festa de Tardor, organitzada per l'associació de mares i pares de l'escola. Va ser una trobada entrançable de la comunitat educativa de l'escola, que en els darrers temps, de la mà dels incansables membres de l'AMPA i amb la intensa feina de l'equip docent, està recuperant per a la ciutat la memòria d'una escola que simbolitza una part molt important de la història educativa d'aquesta ciutat i del nostre país. Fa poques setmanes, amb la inauguració de l'exposició dedicada a l'il·lustrador Pere

Misoricòrdia Dosaigües

Regidora cap de l'Àrea d'Educació i Formació de Reus

Prats Sobrepere (creador del «nens de la Mowgli») ja vam tenir ocasió de retrobar-nos amb llibres i docu-

ments que ens transportaven a uns anys en què la construcció de l'escola democràtica catalana estava encara per fer. La Mowgli va ser una punta de llança en la recuperació d'aquella tradició educativa republicana de l'escola activa. Els anys previs a la democràcia, l'escola començava a caminar liderada per la pedagoga Àngels Oller i un equip de mestres renovadors alguns dels quals encara avui es troben en actiu al centre. Dissabte vam poder compartir amb ells, i amb el primer president de l'associació de pares, l'escriptor Xavier Amorós, moments de record i sen-

timents que van generar força interès en els nens i nenes que se l'escollaven. Al mateix temps, l'escola va voler celebrar l'estrena formal de l'ampliació de les instal·lacions del centre, una necessitat durant anys pendent que finalment es va fer realitat el curs passat: una nova cuina, un nou menjador, noves classes, nova biblioteca, un nou espai administratiu més ampli i còmode, nous despatxos, un gimnàs!, una pista esportiva... uns espais més moderns, en els quals els arquitectes han tingut l'encert de mantenir aquell estil lluminós, marcat pel color granat

i adaptat a la mida dels nens i nenes que ja tenia el «xalet» o «escola nova» (que ara serà l'escola «vella», amb la seva sala gran ja no tan gran...). Una nova escola on potser el pati ja no és tan ampli i obert a racons «amagats» com barrancs i «boscos», però on se segueix educant amb la mateixa passió per la descoberta de la natura i l'entorn proper a l'infant. Vull expressar el meu agraïment als mestres i l'associació de mares i pares per l'esforç que dediquen a l'escola, i també a les persones que al llarg de la història de l'escola han fet realitat aquest projecte educatiu.

més
tarragona - reus - costa Daurada

Edita: Tamediaxa, S.A.
DL: T-1609/2001 - issn: 1579-5659

C/ Sant Agustí, 21, 3r.
43003 TARRAGONA
977 21 11 54 Fax 977 21 47 21
C/Sor Lluïsa Estivill, 16, baixos.
43202 REUS
977 32 78 43 Fax 977 31 09 41
www.diarimes.com

Director General:
Carles Abelló

Cap de publicitat:
Contxi Joan
Disseny editorial:
Carles Magrané
Cap de distribució:
Jaume Cañada

Directora: **Sílvia Jiménez**. [redaccio@mestarragona.com]

Redacció: **Laia Díaz, Carme Mas, Esther Valcárcel, Vicente Izquierdo, Mònica Just, Antonio Ramos**. Especials: **Laura Gómez**. Tancament: **Mario López**.
Fotografia: **Roser Sans, Olívia Molet, Cristina Aguilar**. Edició de publicitat: **Sara Sorando**. Distribució: **Marta López**. Administració: **Núria Clos**.
Publicitat: **Maria Molleda, M. Jesús del Hierro, Carmen Soto, Mercè Ripoll, Antònia Turull**. [publicitat@mestarragona.com]
Imprimeix: **Indugraf Offset, S.A.**

Distribució controlada:
PSD